

Abstrakt (česky)

V této diplomové práci se snažím ověřit tvrzení, zda je dandy umělecké dílo.

Touto tezí bývá dandy nejčastěji definován. Vymezují jej tímto způsobem zakladatelé diskuze o dandysmu (Barbey d`Aurevilly, Charles Baudelaire a Oscar Wilde) i soudobí teoretici dandysmu (například Françoise Coblence, Daniel S. Schiffer či Karin Becker), přes četný výskyt není nikdy toto tvrzení teoreticky uchopeno ve větší šíři.

Nejprve proto hledám definici, která by nejlépe odpovídala konceptu dandyho, jak jej uvažují zakladatelé. Činím to za pomoci srovnání konceptu dandy s několika definicemi umění (mimetickou, expresivní, formalistickou, institucionální či funkcionalistickou) a s tou, která vychází ze srovnání jako nejvhodnější (funkcionalistickou), dále operuji – konkrétně se strukturalistickou definicí umění Jana Mukařovského.

Z hlediska strukturalismu odpovídám na základní otázky spojené v rámci diskurzu estetiky s konceptem uměleckého díla. Hledám základní materiál (materiální normu), který by vytvářel identitu dandyho jako uměleckého druhu. Na tom základě odlišuji umělecké druhy dandysmu blízké (tanec, herectví či performance jakožto žánr výtvarného umění). Hledám specifika recepce dandyho, dále specifika tvůrce dandysmu i jeho tvorby nebo také specifickou souvztažnost dandyho se společností (za pomoci pojmu estetická norma).

Mimo reflexi dandyho v rámci základní estetické relace (recipient – dílo – tvůrce). Se věnuji ze zvolené perspektivy i specifickým otázkám dandysmu (mýtu, lakoničnosti či humoru).

Celý průběh práce provází polemika s vlivným textem Françoise Coblence, který se ve chvíli, kdy se snažíme dandyho jako umělecké dílo uchopit do důsledků, ukazuje jako problematický. A na závěr s ním, i s textem Karin Becker, na základě vypracovaného strukturalistického pojetí dandyho jakožto uměleckého díla polemizují o jednom ze základních témat dandysmu – o otázce dandyho aktuálnosti (zda náleží pouze do určité časové epochy, nebo se objevuje i jindy).